

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**ВСІ, ХТО ХОЧЕ ЖИТИ
ПОБОЖНО...
Неділя про Митаря і
Фарисея**

**ALL WHO DESIRE TO LIVE A
GODLY LIFE...
Sunday of the Publican and
the Pharisee**

**TOUS CEUX QUE SONT
DÉCIDÉS À VIVRE DANS
L'ATTACHEMENT À DIEU...
Dimanche du Publicain et du
Phariséen**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

У словах звернених до свого друга й протеже, Тимофія, у сьогоднішньому Апостолі (2 Тимофію 3:10-15), Св. Апостол Павло нагадує йому про гоніння і страждання, які випали на його долю в Антіохії, в Іконії та в Лістрі, і визнає: «Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, будуть переслідувані.» Ось добрі слова для нашого осмислення.

Чесно говорячи, ми мусіли б признатися, що ми часто сподіваємося, що моральне та чесне життя, яким стараємось ми жити згідно з Божими законами (які є дійсно свого роду «Посібник оператора» для життя у всесвіті, якого Він створив), *мало б завжди* здобути відповідну нагороду. Тобто, ми сподіваємося уникнути випробувань і проблем, які, як розум каже нам, є невід'ємною частиною життя в цьому світі. Ми наче б то відчуваємо, що нагорода чесноти повинна би завжди бути очевидною. Але цей світ (після гріхопадіння) не такий. І добре для нас прислухатися до підкріплюючих слів досвідченого Апостола, який перестерігає Св. Тимофія (і нас): «ти в тім пробувай, чого тебе навчено, і що тобі звірено». Вірний та

стійкий учень в кінцевому рахунку зазнає явну перемогу.

Тільки подумаймо про це: найдосконалішу Людину, Яку цей світ коли-небудь бачив, Ісуса з Назарету, Котрого ми справедливо називаємо Господом і Спасителем, не минули випробування і негаразди. Адже Він не інакше увійшов у Свою славу, як тільки через Хрест. Отже, не повинно бути нам аж ніяк дивним те, що й ми, як Його послідовники і посланці повинні терпляче і сумлінно приймати й свою частку страждань. І саме для того, щоб допомогти нам бути вірними й стійкими в нашій вірі в Бога, Церква закликає нас зараз готуватися до духовної діяльності, якою є Великий Піст, який наближається до нас у нашій подорожі до Великодня - до Воскресення Господнього, що також є і *нашим власним* воскресінням. Нам потрібно буде дисциплінувати себе стриманістю, молитвою і роздумуванням над тим, яке значення має для нас Хрест Господа Ісуса Христа.

Єдиний спосіб домогтися прогресу в цьому є змагатися за смиренням (яке і є інше слово для *чесності*), яке виявив збирач податків у сьогоднішній Євангельській Притчі (Лк. 18:10-14). Звернімо увагу на те, що побожний на яву фарисей займався само похвалою у своїй молитві. Це ж саме те ставлення, яке призводить до розчарування і відчаю, коли праведність, яку, як ми вважаємо, ми досягнули не увінчується успішним та безтурботним життям, на яке, як ми відчуваємо, ми заробили. Так, ми дійсно повинні змагатися всією нашою волею, всім нашим розумом і всіма своїми силами, для правди і добра. Та в наших зусиллях, якими не здавалися б вони нам удалими чи невдалими, найбільш відповідна молитву, якою ми повинні завжди молитися – це ж молитва грішного збирача податків: «Боже, будь милостивим до мене, грішного!» А радісним нашим відкриттям буде, знову і знову, що Він *дійсно* милостивий до нас, грішників. Слава Йому назавжди!

**ALL WHO DESIRE TO LIVE A
GODLY LIFE...
Sunday of the Publican and
the Pharisee**

In his words to his friend and protégé, St. Timothy, in today's Epistle (2 Timothy 3:10-15), the Holy Apostle Paul reminds him of the persecutions and sufferings that befell him at Antioch, at Iconium and at Lystra, and declares: "Yes, and all who desire to live godly in Christ Jesus will suffer persecution." These are good words for us to ponder.

If we are *honest* about this, we

**TOUS CEUX QUE SONT
DÉCIDÉS À VIVRE DANS
L'ATTACHEMENT À DIEU...
Dimanche du Publicain et du
Phariséen**

Dans ses mots à son ami et protégé, Saint-Timothee, dans l'Épître d'aujourd'hui (2 Timothée 3:10-15), le Saint Apôtre Paul lui rappelle les persécutions et les souffrances qui l'ont frappé à Antioche, à Iconium et à Lystre, et déclare: «En fait, tous ceux qui sont décidés à vivre dans l'attachement à Dieu par leur union avec Jésus-Christ connaîtront la persécution.» Voici de bons mots

can often catch ourselves expecting that the moral and decent life we strive to live, in accordance with God's laws (which are really a kind of "Operator's Manual" for life in the universe He made), *will always* be rewarded accordingly. That is, we hope to escape the trials and problems that reason tells us are an inevitable part of life in this world. The rewards of virtue ought always to be clearly evident, we seem to feel. But this world (after the Fall) is not like that. And we do well to hear the bracing words of the seasoned Apostle, who exhorts St. Timothy (and us) to "continue in the things which you have learned and been assured of". Victory will ultimately and decisively come to the faithful and persistent disciple.

Just think about this: the most perfect Human that this world has ever seen, Jesus of Nazareth, Whom we rightly call Lord and Saviour, was not spared trials and tribulations. Indeed He did not enter into His glory but by the Cross. It should not, therefore, be at all surprising to us that we, too, as His followers and emissaries, should have to endure our own share of suffering patiently and faithfully. It is in order to help us to be faithful and persistent in our trust in God, that the Church now calls us to make ready for the spiritual endeavour that is Great Lent, which is approaching us in our journey towards Pascha, the Resurrection of our Lord, which is also *our own* resurrection. We will need to discipline ourselves by abstinence, prayer and meditation upon the significance for us of the Cross of our Lord Jesus Christ.

The only way to make progress in this endeavour is to strive for the

auxquels nous pouvons réfléchir.

Si nous sommes honnêtes à ce sujet, nous pouvons souvent espérer que la vie morale que nous nous efforçons de vivre, en conformité avec les lois de Dieu (qui sont en fait une sorte de «Manuel de l'utilisateur» à la vie dans l'univers qu'Il a fait), sera toujours récompensée en conséquence. Autrement dit, nous voulons éviter les problèmes qui sont inévitables dans ce monde. Nous avons tendance à penser que les récompenses de la vertu doivent toujours être clairement évidentes. Mais ce monde (après la Chute) n'est pas comme ça. Et nous faisons bien d'entendre les paroles tonifiantes de l'Apôtre chevronné, qui exhorte Saint-Timothée (et nous): «[R]este attaché à tout ce que tu as appris et reçu avec une entière conviction». La victoire sera décisive pour le disciple fidèle et tenace.

Il suffit de penser à ce sujet: l'Homme le plus parfait que le monde ait jamais vu, Jésus de Nazareth, que nous appelons à juste titre Seigneur et Sauveur, n'a pas été épargné d'épreuves et de tribulations. En effet, Il n'est pas entré dans Sa gloire, que par la Croix. Il ne devrait pas, par conséquent, être surprenant pour nous que nous aussi, en tant que Ses disciples et émissaires, devons endurer notre propre part de souffrance patiemment et fidèlement. C'est dans le but de nous aider à être fidèles et persistants en notre confiance en Dieu que l'Église nous appelle maintenant à nous préparer aux efforts spirituels tels que vécus durant le Grand Carême. Ces efforts nous aident dans notre cheminement vers Pâques, la Résurrection de notre Seigneur, qui est aussi notre propre

humility (which is another word for honesty) shown by the Tax-collector in today's Gospel Parable (Luke 18:10-14). Note that the overtly pious Pharisee was busy congratulating himself in his prayer. This is precisely the attitude that leads to discouragement and despair whenever the righteousness we believe we have attained is not met with the successful and trouble-free life we feel we have earned. We must indeed strive with all our will, our entire mind and all our strength, for righteousness and goodness. Yet in our efforts, no matter who successful or unsuccessful they may appear to us to be, the most appropriate prayer that we can pray will always be the prayer of the sinful Tax-collector: "God, be merciful to me, a sinner!" And the joyful discovery we shall make over and over is that He is *indeed* merciful to us, sinners. Glory to Him forever!

résurrection. Nous devons nous discipliner par l'abstinence, la prière et la méditation sur la signification pour nous de la Croix de notre Seigneur Jésus-Christ.

La seule façon de faire des progrès dans cette entreprise est de lutter pour l'humilité (ce qui est un autre mot pour l'honnêteté) représentée par le publicain dans la parabole évangélique d'aujourd'hui (Luc 18:10-14). Notez que le pharisien ouvertement pieux était occupé à se féliciter dans sa prière. C'est précisément l'attitude qui conduit au découragement et au désespoir quand la justice que nous croyons avoir atteinte n'est pas récompensée par la vie réussie et sans problème que nous croyons avoir gagnée. Il faut en effet nous efforcer avec toute notre volonté et notre esprit tout entier de tendre vers la justice et la bonté. Pourtant, malgré nos efforts, peu importe qu'ils soient réussis ou non, la prière la plus appropriée sera toujours la prière du publicain, le collecteur d'impôt pécheur: «O Dieu, aie pitié du pécheur que je suis!» Et la joyeuse découverte que nous ferons encore et encore, c'est qu'Il est toujours et vraiment bien miséricordieux envers nous, pécheurs. Gloire à Lui pour toujours!